

sigten", for at citere det ordret — ikke have tilladt Indlæggelsen af det ønskede Tog; derfor vil Tilbudet fra de danske Statsbaners Side om at fortsætte Toget fra Neumünster til Bamdrup med et Persontog til Frederikshavn for Tiden ikke være egnet til at hidføre et andet Resultat." Værede Medlemmer, som kende det Sprog, der føres i Forhandlinger af den Art, ville vide, at der her ikke er Tale om at opnaa noget mere eller noget mindre, her er Tale om en ganske simpel Tilkendegivelse, en Resolution fra den vedkommende preussiske Minister om, at der ikke kan forhandles om denne Togforbindelse; han vil ikke have den. Derfor er det noget forbausende for os, at man nu pludselig telegrafisk erklærer sig for denne Togforbindelse og ønsker Forhandling med os om den, hvilket man selvfølgelig har faaet og faaet straks.

Inden jeg gaar over til at tale om dette Forhold, maa jeg imidlertid gøre Rede for de forskellige Planer, man har haft om forbedrede Togforbindelser i Sylland, navnlig om Dublering af Dagtogene mellem Frederikshavn og Fredericia og tilbage igen. Det skulde ske derved, at Morgentoget fra Frederikshavn afgik senere end hidtil, medens der selvfølgelig skulde løbe lokale Tog ved Siden af eller foran, og at Fredericiatoget førtes hurtigere Nord paa, saaledes at det væsentlig kun skulde holde ved Byerne, saa at der altsaa skulde være Lokalforbindelser ved Siden af, hvorved der opnaaedes overordentlig store Goder. Jeg har troet, at man endnu kunde opnaa dette inden for den Ramme, som er leynet mig ved Finansloven. Men nu kommer der altsaa et Tilbud fra den preussiske Regering ved Særnbanedirektionen i Altona om at føre et Morgentog til Bamdrup, — altsaa det, man tidligere havde afflaaet — med Forlangende om, at vi straks skulde sende en Mand derned for at forhandle om det. Det skee selvfølgelig; den samme kommitterede har været dernede, er kommen tilbage for kun et Par Dage siden, og de Konferencer, jeg har kunnet have med ham og Generaldirektøren have derfor ikke været meget omfattende og kunne ikke være afgørende. — Vi staa altsaa nu over for det Spørgsmaal, om vi skulle opgive Forandringer i Dagtogene og faste os alene over Forandring i Nattogene eller søge at komme ind paa begge Dele. At gøre begge Dele til Fuldkommenhed er umuligt alene paa Grund af manglende Materiel. Ved den foreløbige Overvejelse er man kommen til det Resultat, at det vil være rigtigt, at man prøver paa at gennemføre begge Dele og fastholder sin Plan for Dag-

togene. Derimod maa man saa komme til en modificeret Togplan for det Tog, der skal føres fra Bamdrup op gennem Sylland; navnlig tror man at kunne komme saa vidt, at man kan føre det hurtigt til Aarhus. Derfra maa man saa tage et bestaaende Tog til at føre det længere op, dog med en noget fremsthyndet Hastighed, til Frederikshavn. Derved vil der opnaas, at den tykke Post, som nu ankommer til det nordlige Sylland Dagen efter og til Randers og Aarhus henholdsvis Kl. 5 og Kl. 7—8, vil komme til Aarhus Kl. 8 Morgen, til Randers Kl. 11, til Aalborg Kl. 3, om jeg hukker ret, og til Frederikshavn paa et ganske vist noget senere Tidspunkt, Kl. 7—8, men tidligt nok til at kunne omdeles om Aftenen. Jeg forbeholder mig min Stilling til disse Forhold; Sagen er foreløbig kun under Overvejelse og det er endnu en Mulighed, at man kan finde det rigtigt at gøre Forandringen derhen, at man gør mindre for Dagtogene og mere for Nattogene. Men gøre det fuldkomment for begge Dele vil, som sagt, være ganske umuligt, alene fordi vi mangle Trafikmidler. Nu kan man maaske komme med den Indvending: Hvorfor har Ministeren da ikke skaffet disse Trafikmidler til Stede i rette Tid? Det kan være en Indvending, der tilsyneladende har noget paa sig, men i Birkeligheden er den ganske ugyldig. Det vil jo være ærede Medlemmer, der have fulgt med, paafaldende, at i de sidste 3 Aar er Særnbaneltrafikken stegen paa en Maade, som har været uberegnelig, ikke har kunnet paaregnes paa nogen Maade. Den er vedbleven at stige, er stegen endnu i nærværende Drifts-aar, saaledes at naar vi nu om kort Tid slutte Aaret, ville vi gaa ud med en bedre Balance end nogen Sinde. Hvorfor den er fremkommen og det baade paa Person- og Godstog, saa at man maa bruge flere Tog, større Tog og Ekstratog, kan intet Menneffe forklare. Følgen er, at Paaregningen af den jævne Stigning i Materiellet, som vi hidtil have haft, ikke slaar til længere. Jeg har omtrent kunnet faa det Materiel, det har været fornødent at forlange, skønt man undertiden har ømmet sig lidt og fundet, at Fordringerne vare temmelig store; i Aar ere de som bekendt større, end de pleje at være, og til næste Aar ville de blive meget større, naar det overhovedet skal være muligt at komme igennem. Man maa vist gaa til ekstraordinære Anstæffelser saa vel som til en Omændring af Værkstedernes Forhold for overhovedet at gøre det muligt at faa vort Materiel repareret. — Som sagt, jeg skal endnu tage Forholdet under Overvejelse, jeg nævner det kun foreløbig. Saa vidt jeg kan skønne, er det den Vej, man maa gaa,